

gen, og vi indkaldte allerede i fredags sagen fra Fyns Statsamt.

Som en generel betragtning kan jeg sige til fru Pia Kjærsgaard, som jeg også tilkendegav den 16. november her i Folketinget, at vedrørende folk, der er dømt til udvisning – det kan være for bestandig, og det kan være tidsbestemt – er det Justitsministeriets generelle opfattelse, at så kan man ikke benytte sig af reglerne om erklæring i indfødsretslovens § 3. Man kan altså ikke erklære sig statsborger. Den konkrete sag fra Fyns Statsamt sagsbehandler vi helt efter forvaltningslovens almindelige bestemmelser, dvs. at der også skal være en høringsret for den pågældende, inden der træffes en forvaltningsmæssig afgørelse i sagen.

Hvis formanden tillader det, vil jeg gå videre, men ellers vil jeg komme tilbage og besvare det spørgsmål, som hr. Albrechtsen stillede.

Formanden:

Ministeren får lejlighed til at komme tilbage, og hr. Peter Skaarup har bedt om ordet.

Peter Skaarup (DF):

Jeg vil godt takke for svaret fra ministeren, men jeg synes stadig ikke rigtig, vi har fået noget endegyldigt svar på, om den person, vi taler om, rent faktisk får lov til fortsat at være dansk statsborger eller ikke får lov at være dansk statsborger. Det er der ikke kommet noget klart svar på, og jeg synes, det ville være rimeligt, at ministeren – når nu spørgsmålene handler om det – ligesom skærer det ud i pap for os.

Så vil jeg godt lige høre – og det er lidt i forlængelse af hr. Helge Adam Møllers spørgsmål, som jeg heller ikke rigtig synes, han fik svar på – hvad det egentlig er, der gør, at regeringen synes, det er vigtigt at komme med det forslag lige nu. Jeg kan erindre fra Fyens Stiftstidende den 2. oktober i år, at Justitsministeriet administrerede reglerne således, at selv om man var kriminel, kunne man også efter en fængselsstraf få dansk statsborgerskab efter erklæringsreglerne, og derfor undrer det mig, at regeringen nu lige pludselig kommer med dette forslag. Hvad er den store forskel? Hvorfor vil man fremsætte det nu?

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Justitsministeren har flere gange nævnt, at et enigt Folketing har stemt for reglerne. Jeg skal bare bede justitsministeren bekræfte, at den lov, justitsministeren henviser til, er en samlet lov,

der inkluderer mange forskellige ting. Det er i øvrigt en ganske almindelig uskik, regeringen gør sig skyldig i talrige gange, når den kommer med lovforslag, der både er skidt og kanel, men man kan jo selvfølgelig vælge, om man vil stemme for eller imod.

Jeg vil bare bede om en bekræftelse på det, og også bede om en bekræftelse på, at justitsministeren hentede sagen ind fra Fyns Statsamt i fredags, hvor Folketinget stillede spørgsmål i sagen. Er det korrekt, at der er et sammenfald mellem, at folketingsmedlemmer tager sagen op og stiller spørgsmål til den mundtlige spørgetid denne onsdag, og at justitsministeren henter sagen ind?

Så skal jeg endelig sige, at når justitsministeren hele tiden henviser til, at han vil se på vandelskravene, ligger der jo ikke i det, at justitsministeren vil påtage sig at se på en konkret sag, hvor der er truffet afgørelse. Her må jeg jo efterlyse et svar på det meget klare spørgsmål, hr. Keld Albrechtsen nu har stillet to gange, og som er meget interessant i den sammenhæng.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Alle partier stemte for erklæringsreglerne for mere end 1 år siden. Hr. Thulesen Dahl, fru Pia Kjærsgaard og hr. Peter Skaarup stemte for dem og stemte også for, at de ikke bare som tidligere skulle gælde for de 21-23-årige, men for de 18-23-årige. Det kan godt ske, hr. Thulesen Dahl har fortrudt, at han stemte for erklæringsreglerne, men det er et faktum.

Den 16. november svarede jeg her i Folketinget på spørgsmål fra hr. Thulesen Dahl, at jeg mente, det var nødvendigt at se på erklæringsreglerne, fordi jeg mente, det var nødvendigt. Nu er tv jo i dag et meget stort sandhedsvidne om mange ting i politik, og jeg sagde om aftenen i TV2-Nyhederne – og det blev båndet umiddelbart efter – at jeg havde svaret hr. Thulesen Dahl her i salen, at jeg mener, det kan forekomme krænkende, at de 18-23-årige, der har begået kriminalitet, har umiddelbar adgang til at kunne opnå statsborgerskab ved erklæring, og derfor ville jeg nu drøfte det med Folketingets Indfødsretsudvalg og se på erklæringsreglerne ud fra den forudsætning, at her burde der være et vandelskrav.

Så kom der en sag senere, nemlig i slutningen af sidste uge. Jeg hørte om den sent torsdag aften på vej hjem fra et møde i Bruxelles, og fredag bad jeg mine medarbejdere om at indkalde sagen fra Fyns Statsamt. Men det har intet at